

[Waldorff]

fælde betales en 25 pct.s afgift, men almindelig indkomstbeskatning, som man ellers ville blive underlagt ved en lang, lang række af disse pensionsordninger og kapitalforsikringsordninger, bliver der aldrig nogen sinde tale om. Den fidus er simpelt hen helt fed, og den bliver brugt mere og mere, og det vil man være klar over, hvis man gider følge en lille smule med i aviserne.

Det er afslørende for denne del af det såkaldte indgreb, at skatte- og afgiftsministeren har været uvidende som et lille barn om provenuet af disse pensionsbeskatningslovændringer. Det er selvfølgelig ikke uforståeligt, at skatteministeren er så uvidende, for det ville spolere socialdemokratiets muligheder for at tage sine vælgere ved næsen og for at tage hele fagbevægelsen ved næsen med dette fupindgreb. Det eneste, vi har kunnet få at vide, er nogle rammeangivelser af de beløb, som man opererer inden for. Diverse pensionsordninger omfattet af lovforslaget anslås til omkring 1.300 mill. kr. Det omfatter naturligvis også ordninger – og det er muligvis de fleste, det kan jeg ikke sige – som ikke bliver berørt på grund af dette 25.000 kr.s loft. Yderligere er der ikke tale om, at disse fradrag bliver fjernet, de bliver spredt over en årrække.

Så er der et andet rammebeløb; det er engangspræmier, som siges at ligge inden for 870 mill. kr., men det omfatter til gengæld også ordninger, som overhovedet ikke bliver berørt af dette lovforslag.

Skatteministeren er forsigtig, når han skal angive skøn over provenu, og det kan jeg godt forstå. For det første gør han klart, at i en række tilfælde vil der ikke blive tale om noget merprovenu. Der vil blot blive tale om en forskydning af, hvornår staten får provenuet. I andre tilfælde vil brugerne måske opgive nogle af ordningerne, men dér erkender man fuldstændig åbent, at det er højst sandsynligt, at de bare vil gå over til nogle andre ordninger, så det er altså også så som så med hensyn til, hvad man kan regne med af provenu af disse ændringer. Jeg ville selv skyde på, at man skal være meget, meget heldig, hvis man kan få en begrænsning på bare 100 eller 200 mill. kr. ud af dette forslag. Jeg tror, det er langt mere sandsynligt, at forslaget overhovedet ikke får nogen betydning. Men i hvert tilfælde skal man være utrolig

heldig, hvis man skal få mere end 100 mill. kr. ud af det.

Det skal man sammenligne med nogle andre tal. Vi kan f. eks. vælge at sammenligne det med de 10–12 mia kr. i finanspolitisk stramning, der altovervejende rammer lønarbejderne, men det er næsten for stor en sammenligning. Vi kan jo tage andre sammenligninger inden for det samme område, f. eks. tidligere skatteminister Jens Kampmanns forslag til begrænsning på pensionsområdet. I sig selv var det – det erkendte Jens Kampmann i sin tid – begrænset, hvad man ville lave af ændringer, men alligevel var det faktisk sådan, at Jens Kampmann i sin tid foreslog afskaffelse af fradrag for rateforsikringer, det, som man nu kommer og lapper på. Det var det, som socialdemokratiet i foråret 1978 foreslog afskaffet, i stedet for det pjat, som man nu kommer med fra regeringens side. Man foreslog totalafskaffelse af fradrag for forsikringer efter 3.000 kr.s reglen. Dem bliver der overhovedet ikke rørt ved denne gang. Kampmann foreslog også afskaffelse af fradragsret for engangsindskud; han foreslog en samlet overgrænse på 25.000 kr. for alle tænkelige pensionsordninger. Det, der var tale om dengang, det var noget, man i sammenligning med dette i hvert tilfælde kan kalde egentlige skridt til begrænsning af fiduserne på pensions- og forsikringsområdet, og ikke det legitimationspjat, som man nu ser.

De økonomiske konsekvenser af det, som Jens Kampmann foreslog, var en forøgelse af beskatningsgrundlaget på 3½ mia kr., og det kan man så sammenligne med de maksimalt 100–200 mill. kr., som man kan håbe på i forbindelse med det, som socialdemokratiet og venstre nu kommer med og kalder en begyndende indsats til en fradragssanering. Stadig væk må man sige, at det, som Jens Kampmann foreslog, var en begrænset indsats på det, der hedder pensions- og forsikringsområdet.

Det mest kvalificerede skøn, der findes over den samlede skatteunddragelse, nemlig det, som Ole Zacchi på handelshøjskolen har lavet, lyder på, at ved en ophævelse af samtlige skattebegunstigede ordninger ville man forøge beskatningsgrundlaget med 10 mia kr. i 1977. Der er altså tale om direkte subsidier til de allerbedst stillede i dette samfund på over 6 mia kr. i 1977, og det er et beløb, der er langt, langt større i dag, fordi det er inden